

Адвокатска канцеларија
БОРИС М. ДОБИЋ
063/7703 225
Београд, ул. Савска бр. 33
Београд, ул. Савска бр. 33
Тел. 011/3613830

Председнику Републике Србије Господину Борису Тадићу

Господине Председниче!

Пред Окружним судом у Београду – веће за ратне злочине, води се кривични поступак против ИЛИЈЕ ЈУРИШИЋ, из Тузле, због кривичног дела употреба недозвољених средстава борбе из члана 148 став 2 у вези става 1 Кривичног закона СФРЈ – предмет са ознаком К.В. бр. 5/07 (Тузланска колона).

Окривљени је држављанин Босне и Херцеговине, те Републике Хрватске, рођен 1943., пензионисан 1990. године као припадник МУП БиХ – ЦСБ Тузла, са завршеним Филозофским факултетом, а у време догађаја у Тузли 15.05.1992. припадник резервног састава СЈБ Тузла, дежурни у канцеларији Начелника СЈБ Тузла Мехе Бајрића.

Окривљени је ухапшен 11.05.2007. у Београду, а по потерници Окружног суда у Београду КиВ бр. 3/04 од 27.10.2006., и од тада се налази у притвору.

Оптужница против окр. Јуришића подигнута је 09.11.2007. године, а главни претрес започео је 22.02.2008.

До сада је одржано 13 претреса и у том времену саслушано је 20 сведока. Како је, по оптужници, у предметном догађању у Тузли погинуло 92 припадника ЈНА и рањено 33 припадника ЈНА, уз законску обавезу коју Суд стриктно поштује, да се саслушају сви оштећени – што значи представници породица погинулих, те рањени лично, остаје да се саслуша још најмање 105 сведока – оштећених, не рачунајући сведоке који нису оштећени, а имају сазнања о догађају. Овим темпом суђења, «крај» се назире у року од 6 – 8 година.

Напомињем да се пред истим судом, за исто дело, и даље води истрага против 5 лица, представника политичких и полицијских власти Општине Тузла, из времена 15.05.1992., који се процесуирају и у БиХ.

Српска јавност, оличена у медијима који прате суђења у «Специјалном суду», у потпуности је пасивна и необавештена о стварном предмету поступка, те «стању доказа» који се пред Већем изводе. Осим штурих информација о томе да је одржано «суђење» не постоји друго извештавање, да би јавност била упозната да су сви до сада изведени докази, а које је Суду презентовао Тужилац за ратне злочине, потврдили одбрану окривљеног да тог 15.05.1992. нити је имао ингеренције, нити је наредио било какве агресивне радње, које би за последицу имале било чију повреду или смрт. Ово посебно потврђује сведок Мато

Дивковић, сада Београдђанин, а у време догађаја Командир саобраћајне полиције у Тузли и «учесник» колоне који је пратио радио-комуникацију командира полиције са терена са Начелником СЈБ и дежурним, као и сам Начелник СЈБ Тузла Мехо Бајрић, чији је ТВ интервју, у ком опширно говори о догађају, као ЦД, тужилац доставио Суду. Речи које је Илија Јуришић изговорио у етар, по наређењу свог претпостављеног Начелника СЈБ Тузла Мехе Бајрића, а након што је пуцњава на Брчанској Малти већ почела, и без могућности непосредног увида у дешавања на 1250 метара удаљености од зграде СЈБ Тузла – на Брчанској Малти, гласе «НА ВАТРУ ОДГОВОРИТИ ВАТРОМ». То је једина ВЕЗА окривљеног Јуришића са догађањима у Тузли 15.05.1992. године, у време кад је један син Јуришића на одслужењу војног рока, а други питомац Војне Академије у Београду, коју је успешно завршио 1994., па и сада живи и ради у Београду, као држављанин Србије.

Податци о свему наведеном налазе се у кривичном спису Окружног суда у Београду – Веће за ратне злочине, К.В. бр. 5/07.

Господине Председниче! Претходно сам наводио да бих Вас упознао са основним чињеницама основом којих можете сагледати разлоге због којих Вам се обраћам.

Илија Јуришић је интелектуалац, левичар по опредељењу, васпитаван на основама интернационализма, ожењен Српкињом, отац два сина и деда четворо унучади, тешко нарушеног здравља, у поодмаклој животној доби, када «своди рачуне» и време треба да проводи у мирном пензионерском животу. У овом поступку, свима је то јасно, јест колатерална штета, а МИ нисмо у стању то признати.

Илију Јуришића, свакако, не брине сам кривични поступак јер зна да ништа нечасно нити незаконито није учинио. Ова тврдња ће бити доказана на некој «правној степеници» и у неко будуће време. Брине га да ли ће, у условима у којима је, тај дан дочекати.

Породица Илије Јуришића је, након што је Суд небројено пута одбио да га пусти да се са слободе брани, понудила јемство у виду породичног стана у Београду, вредности око 100.000,00 Евра, али је и то одбијено.

Сада смо се обратили Суду са молбом да му омогући ПРИВРЕМЕНО ПУШТАЊЕ НА СЛОБОДУ, да би, у кругу породице провео Божићне и Новогодишње празнике (Захтев у прилогу).

Господине Председниче! Не молимо нити очекујемо од Вас да прекршите Закон и Устав, нити да се мешате у судску власт, већ да својим ауторитетом, како у Србији, тако и у међународним односима, посебно у контактима са властима БиХ, учините да Србија покаже хуманост, демократичност и зрелост, што ће један обичан човек, само формално-правно странац у Србији, знати ценити. Нашој садашњости нити нашиј будућности не треба морални «дуг» према било коме, ма како се звао и ма коме припадао.

Србија даје гаранције хашким оптуженицима и до сада није било проблема око вођења судских поступака. Босна и Херцеговина је писмено Суду понудила гаранције у било ком облику, по одређењу Суда, али, за сада, нема позитивног одговора. Породица Јуришић – ГРАЂАНИ СРБИЈЕ, дају гаранције да ће Илија Јуришић поштовати своје обавезе. Илија Јуришић исто гарантује јединим што му је остало - својом чашћу, а од Вас, Господине Председнице, очекују помоћ. Помозите.

У Београду, 01.12.2008.

НАПОМЕНА:

У вези са свим евентуалним нејасноћама или потребним информацијама или доказима овај бранилац Вам је на располагању

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'I. Jurisic', written over a horizontal line.

ДОСТАВЉЕНО:

- Председнику Републике Србије
- Председнику Владе Републике Србије
- Председници Врховног суда Србије